

רבן גמליאל פרק חמישי יבמות

נג.

עין משפט
נר מצוה

ב וְאֵלֶּיךָ מִיּוֹם הַהוּא
יָבוֹא הַלֵּלֶךְ דָּר שְׁמֹנֶה
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲחֵרָה
יִסְמְנוּ קֶסֶם סָעִיף ג'
ג וְאֵלֶּיךָ מִיּוֹם הַהוּא
יָבוֹא הַלֵּלֶךְ דָּר שְׁמֹנֶה
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲחֵרָה
יִסְמְנוּ קֶסֶם סָעִיף ד'
ד וְאֵלֶּיךָ מִיּוֹם הַהוּא
יָבוֹא הַלֵּלֶךְ דָּר שְׁמֹנֶה
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲחֵרָה
יִסְמְנוּ קֶסֶם סָעִיף ה'
ה וְאֵלֶּיךָ מִיּוֹם הַהוּא
יָבוֹא הַלֵּלֶךְ דָּר שְׁמֹנֶה
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲחֵרָה
יִסְמְנוּ קֶסֶם סָעִיף ו'
ו וְאֵלֶּיךָ מִיּוֹם הַהוּא
יָבוֹא הַלֵּלֶךְ דָּר שְׁמֹנֶה
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲחֵרָה
יִסְמְנוּ קֶסֶם סָעִיף ז'
ז וְאֵלֶּיךָ מִיּוֹם הַהוּא
יָבוֹא הַלֵּלֶךְ דָּר שְׁמֹנֶה
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲחֵרָה
יִסְמְנוּ קֶסֶם סָעִיף ח'
ח וְאֵלֶּיךָ מִיּוֹם הַהוּא
יָבוֹא הַלֵּלֶךְ דָּר שְׁמֹנֶה
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲחֵרָה
יִסְמְנוּ קֶסֶם סָעִיף ט'
ט וְאֵלֶּיךָ מִיּוֹם הַהוּא
יָבוֹא הַלֵּלֶךְ דָּר שְׁמֹנֶה
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲחֵרָה
יִסְמְנוּ קֶסֶם סָעִיף י'

תוספות ישנים

[illegible]

(ג) נראה ד"ל לכן נראה דהא.
(ד) כ"ה באמת בתוספתא פ"ז
ולק את זו וכו' אין אחר
בעילה כלום אך דיש שם ט"ס
בבבא קמייחא גבי בעל את זו
ריק לסיים אין אחר בעילה
כלום ע"ש.

תום' חד מקמאי (המשך)

[illegible]

דבינא אמר רב"ע י"ש תנאי בח"ציה. תימא לר"י דהני אמוראי
 אטו ללא כהלכתא דקי"ל בפרק מנחות חלילה (לוקמן דף
 410.) ובהמדר (כמויות דף עד. וס) לחלילה מוטעת כשירה לחין
 תנאי בחלילה משום דגמרינן מתנאי בני גד ובני ראובן דבעינן

להו דלין מנאי לא הוה להו לאוקמי
 פלוגמא דרבי ורבנן דבמי ועוד
 אדמיפוגי ביש מנאי בחליצה לענין
 מאמר שאתריה ליפלגו לענין התרה
 לשוק ואר"י דלענין התרה לשוק
 לכ"ע הויא חליצה כדק"ל דלין מנאי
 בחליצה אלל לענין דהויא חליצה
 פסולה דלא מפקע לה זיקה לגמרי
 שלא יועיל אחריה מאמר בשוק זיקת
 יבמין קאמר דיש מנאי ושז מנא ר"י
 בשם ר"מ א: **ל'ימא** מבייץ י"ה
 אשמואל ותיובתא דרב יוסף. אממר
 לזו תחזן לזו קאי ואם תאמר אמאי
 הוי תיובתא לרב יוסף דהא דלין
 חולק לבעלת מאמר מוסר לשמואל
 דחלק לבעלת מאמר לא נפטרה דרה
 וי"ל דה"ק לימא מסייע ליה לשמואל
 אז מיהוי תיובתא דרב יוסף דאי לא
 תסייע לשמואל ומיפטרה דרה בחליצה
 בעלת מאמר א"כ האי דנקט מאמר
 לזו וחלק לזו לאשמועינן דחולק לאחיו
 שירצה לאפוקי מדרב יוסף דקאמר
 לא יפוק מן בזרו ואחרים יכריש לו:
איצטריך ראשמועינן דאין
 קידושין תופסין
 בחייבי ראון. אע"ג דכבר ראשמועינן
 לעיל קמיני לה נמי הכא אבז שאל
 גזווי כיון דלא מילתא דפשיטא היא:
איצטריך ראשמועינן דאין
 הירושני תופסין באשון

א"ש. פירוש דקתני סיפא וכן בשני יצמין ויבמה אחת ותימא דלמא הא דנקט צעל ועשה מאמר משום שתי יצמות ויבם אחד נקטיה:

י' סלקא דעתך אמינא ליגזור מאמר דבתר חליצה כו'.

תימה מה רציר לטעם זה ללעיל הוה
 נחא לר' יוחנן דאזכריר לנאשמוע' **א**
 דאין קידושין תופסין בחייבי לאון
 אע"ג דכבר אשמועינן ליה מרישא
 והרי נמי תינח ליה הכא מהאי
 טעמא גופיה:

הדרן עלך רבן גמליאל

דאמר כולה ביתא בכרת קאי איצטרך לאשמועינן
 חייבי כריתות אמר לך ר"ל וליטעמיד סיפא דקתני
 טריך לאשמועינן דאין קדושין תופסין באשת איש
 ת יבם אחד ויבמה אחת תנא נמי שתי יבמות ויבם
 י יבמות ויבם אחד תנא נמי שתי יבמין ויבמה אחת:
 חלץ

ת מאמר לא נפטרָה נְרָתָה דְכִיּוֹן דְּבַעֲי גַט לְמֵאמְרוּ לֹא הוּא חֲלִיפָה
 עָן (לְעִיל דָּף מִדֵּי). לֹא יִשְׁפּוֹךְ אֶדְם מִי צוּרוֹ וְאַחֲרִים צָרִיכִים לָהֶם
 מִן הַכֹּהֵנוֹת וְלֹא אֲמַרְיִן לִיחְלוֹךְ לְקַמִּימָתָה וְתֵהָא חֲזַרְתָּה שְׂעִיָּה:
 אַחַת מֵהֶן פְּטוּרָה חֲזַרְתָּה וְקַמִּי סִיפָא וְכֵן שְׂנֵי יִבְמִין לִיבְמָה
 לִיָּה לְרַבֵּה כֹהֵן הָאֵל גַּט לֹוּ וְחֻלָּן לֹוּ לִימָא מַסְעִיעַ לִיָּה לְשִׁמּוּאֵל.
 כ' ד' אַחִין (לְעִיל מִן). חֻלָּן צִבְלֵת הֵגַט לֹא נִפְטָרָה זָרָה: וְלִיטִינִי נָמִי אִין
 כ' ד' רָחֵם מִשּׁוּם הֵכִי נִקְטַל לָהּ דִּרְתָם לֹא שְׂרִיךְ לִימְתִינִי אִין אַחֵר
 זָרָתָה צִבְלוֹ צִבְלָמָא כְּחוּלָן עֲזָמוּ דְשִׁלְחוֹת דִּידָהּ עֵד: אִיזְטֵרְיִךְ
 וְנִגְלַמָּא הִיא גִּבְיָה לֹא תַפְסִי קִידוּשִׁין וְסַמִּינִי לֵן כְּבוֹלֵן כ' עֻקִּיבָא וְכֵן
 לִיָּה יִצְחָא בְּכַרְתָּ קָאִי לְבַד מַחוּלָן בַּחוּלָה אֲבָל חוּלָן לְגַבֵּי זָרָה וְכֵן
 מוֹת וְיֵצֵא אֶחָד וְכ' יִבְמִין וְיִבְמָה אַחַת דְּאִין מֵאֲמֵר הַשְּׂנִי תוֹפַס
 הָרָשָׁאוֹן וְעָשָׂה הַשְּׂנִי מֵאֲמֵר אִין אַחֵר בִּיָּאֵה כְּלוֹם מִי אִיזְטֵרְיִךְ
 לְכָל דָּבָר: אֵלֶּא אִיזִידִי דְּסַנִּי הַסָּתֵם יֵצֵא וְיִבְמָה אַחַם. אִיזְטֵרְיִךְ
 דְּלֹא יִבְנֵה (בְּדַרְשֵׁי כהן) וְאִיזְטֵרְיִךְ לְמִסְתַּמִּתָּיָה כְּרַבֵּי עֻקִּיבָא תִּגְלָא נָמִי כ':
 חֻלָּן

מאמר אבל אם חלץ לבעלת מאמר לא נפטרת צרה (3) וכי חלץ לאחרת לא הוי תיובתא דרב י
 יאם חלץ לבעלת מאמר נפטרת צרתה וה"ל למחלץ לבעלת מאמר שאחרים פסולין לה בלא
 כשירים לה בלא חליצה והשאת נפסלה לאחרים בחליצה זו (4):

יש ויקה. האי דתפיס מאמר בעלמא בבי האי לישנא משום דיש ויקה
השטתא אחאי חליטתה פקעתה וליכא למימר הכי: אין ויקה. אין כח
הכי מעיקרא הוי מאמר: רב שריא אמר. אי דאמר
לגה זיקת יצמין כ"ע פליגי דלא מהני דיש ויקה ואחיא חליטתה
פקעתה: והכא בחליטתה פסולה.

בגוֹן שְׁחָלַךְ אַחֵר הִגַּט קִמְפִּילִי רִצָּן
וּרְבִנָּן סִבְרִי לֹא אִפְקַעְתָּה סְפִיר וְיֵשׁ אַחֲרֶיהָ
וְכֹלֹם הִלְכָךְ קִנִּי מִתְּמָר: יֵשׁ מִנְּאִי
שְׁחָלַךְ לִי עַל מִנֵּת שִׁמְתָן
לֹא מִתְּמָר וְזוֹ. רִבִּי סִבְרִי אֵין תְּנִאי
וּמוֹעִיל בְּחִלְתִּי וּפְסִילוֹ לֹא נִגְנָה וּ
אֵין מִתְּנִאי מִתְּנִאי וְהוּא חִלְתִּי הִלְכָךְ לֹא
שַׁעֲשָׂה בְּלִשׁוֹן זִיקָתָא
וְיִצְמִין אַחֲרֶיהָ דִּהָא אִפְקַעְתָּה לְזִיקְתָא
וְלִרְצָנָא יֵשׁ מִתְּנִאי וְכֹל כִּמְהָ דְלֹא קִיִּימָא
לֹא פִקַּע זִיקָתָא וְכִי אִמְרַת לִי הִתְקַדְּשָׁתִי
לִי עֲדִי כִסְף וְזֶה בְּזִיקָתָא יִצְמִין קִנִּי:
הִ"ק רִצָּנִיא אַחֵר דְכ"ע יֵשׁ מִתְּנִאי

בחליצה. אע"ג דק"ל (לקמן דף קו.)
 בחליצה מוטעת כשרה הוי תנאי לא
 כפסדא דמאן: להו: והכא כפסדא דמאן
 כפסדא דמאן. וכגון דלא כפליה לתנאי.
 ולרבי בעינן תנאי כפול כמנאי בני גז
 וביני ר'אבין והאי דלא כפליה אס
 תתני תנאי תנאי חליצה ואס לא תתני לא
 תתנאי חליצה לא הוי תנאי לבטולי
 לחליצה: וגיטין נמי אין לאחר ביאה
 בגטוס. דהא ביאה עשיה מאמר
 דכפסדא דמאן או צעל ופסדא דמאן
 ונתן גט וחלץ דהא זו או קטני מצעל
 ועשה מאמר או צעל ונתן גט מאי
 אלא תנאי חליצה איכא: סני אין לאחר ביאה
 בגטוס. ולא נריך למיתני נמי אין
 לאחר חליצה כלום דכיון דתנא אין
 לאחר חליצה כלום ה"ה נמי דאן אחר
 חליצה כלום ולישנא קלילה דאן למיתני
 חליצה או צעל או חליצה: ופגא יודין.
 דללא נקט ביאה ואע"ג דאיידי דה
 דכפסדא דמאן דהיתר יצמה לשוק
 דהיתר ליה לאורוי ומניה שמעינן
 דאין אחר ביאה כלום וטריחא לתנא
 דאין אחר ביאה כלום וטריחא לתנא

קתני דיעבד: חלין
 וליתני נמי אין אחר ב
 דאמרי תרווייהו תני
 ותנא רידן התרת יב
 בין יבם אחד לשתי
 לרבי יוחנן דאמר
 איצטריך לאשמועינן
 בחייבי לאוין אלא לא
 דאין קדושין תופסין
 בעל ועשה מאמר אלא
 אידי דתנא הר
 אחר ואידי דתנא

מקאי. מדלג נקט חליצה אבעלת מאמר מסייע לשמואל דאמר חלץ
 להא דהא דחלץ לחפוקי זיקה דחברתה: וסיוכסא דרז יוסף. דאמר בה
 דהא דחלץ לחברתה וקמייתא בעיא גט ומונא פוסל את שתי
 משמע חליצה לכל אחת דכיון דחליצת שתיין רעועה
 דאחתי דאס נתן זה גט וזה נקט חליצה משנייה: ליתא מס
 נקט חליצה בעלת הגט אלץ חברתה מסייע ליה לשמואל דאמר
 כסיפא דקמני או בעל ובעל או בעל ועשה מא
 חליצה כלום. ביהאחר ביהאחר חליצה: כולם ביהא. כל האחין על החלוצה
 מתני' חלץ לזו ועשה מאמר בזו אינו כלום דאע"ג דלא
 ביהא יבמה אחת: אלא לר"ש בן לקיש דאמר. בפ"ק (דף י')
 דאחין בין בחלוצה בין בזרה בזרת מאי איצטרך למיתני גבי ז'
 דאחרי חליצה: וליטעמך סיפא. זב' יבמין איצטריח אחת דקמני
 קידושין מופסין בזא"ה יבמין גביה כנסה וכאשמו ה
 דאחין לר"ל דאין מאמר אחר חליצה דהא ליתא גביה אלא ז'

בחליצה וכיון דלא נתקיים התנאי אין כאן חליצה ויש כאן בימות רבינא אמר דכ"ע דיש תנאי ויפליגי דרבנן סבירי דלא בעי תנאי כפול ואע"ג דלא כפילנא לתנאה התנאי תנאי וצריך לקיימו צה ויש כאן יבמות. (ב) הכי אוקימנא דרב אסי ורבינא הוו להו לרבנן דלא כהלכתא דק"ל אין

מסורת הש"ס

(א) [לעיל ז: וס"ג]
 (ב) [שם, ג] [קידושין סא:]
 (ד) [לעיל נא: לקמן יז:]
 (ה) [לעיל כ, ו] [לעיל יא: יב:
 מד, ו] [לעיל כז: נא:]
 (ח) [לעיל י: טו] [לעיל ג:
 וס"ג, י] [לעיל נא: ד"ה
 ואין מאמר, כ] שייך לע"ב,

הגהות הב"ח

(א) גמ' (אציי ורצא דאמרי
תרוייהו תני) תא"מ ונ"ב
ס"א אציי ורצא תנו :

מוסף רע"י

יש מאמר אחר במאמר
בשני. במדבר ורבה
הוא. ורבה משקלה
לענין וקה כ' הדד יעשו
ותמלך קדמה לו קצין
נגורו אלו בדלא אסו
במלך תחננה ורבה נה
לדמור ליה משו גורא
המפרש (על (א) הילך)
לא ברע תורה מקנה לכל
קדמו ורבה משל אמר זה
(דקון (א) ורבה משל
בשני
ירמיה ורבה אחר. שכן
כחו וקטני שיהי לו לענין
תאמר נה כחאנוש ודא
לא כחאני (שם) ודא
הילך (על (א) ורבה
בדמור
משל אמר
במלך בלחם משל שחי
הנה ואח"כ חלן לה לא
בשררה פורתה. שחליו
נאסרה שחליו
שעדין ירעהו גט תחאנוש
דחנן (על (א) ורבה
משל וחקן ירעהו הימני
גט ואח"כ דידיה לא גט
תאמר דחנן לא סה דמאנה
אכל תורה תריס חליו
החליו (א) ורבה
החליו
פסולה. לומר חליו
צריכה לחזור על כל
האחיו. למה משקלה
וקה גורא חליו
דחנה משו דחלמה וקה
ורומא אחרישו (על
(א) ורבה)

הדרן עלך רבן גמליאל

תוס' חד מקמאי

לזיוקה ורבנן סברי אין זיוקה מעקרא כו' (קו"ל זיוקה): רב שריא אמר בחליצה פסולה קא מיפלגי סברי סבר חליצה פסולה פוטרת ורבנן סברי חליצה פסולה אינה פוטרת [פ'י] רבי כו' דפוטרת] ושריא לעלאמא ודחי' לה מהאי ביתה ואין (כלל) [אנן] בימות חולא. מפיקן כהן צריכה כולל. גט ורבנן סברי אינה פוטרת ולא אידימי מהאי פוטרת ורבנן סברי חליצה פסולה אינה פוטרת.

בזה יראו כי נאמן
 הוא אלפס מי
 דבולחציה
 פסולה צריכה לחור על כל
 האחין סמיפלי וס'
 לרובן צריכה לחור על כל
 האחין וכל זה סיוע
 למפסק פסולה כרב דאמר
 הליצה פסולה צריכה
 לחור אחר כל האחין דהא
 רבן קיימי כותיה אפי'
 שפסק הרב אלפס דכל זה
 טעמי דאתמר (בהו) [גב']
 מכותין דרבי רובנא
 פסולת עלייהו איכא
 מינייהו דסמיכין כגון האי
 טעמי דאתמר לעיל
 מוקמינן כרבי דא סמיכין
 אדרבנא דקיל' דיש זוקא
 דרפוישא. רבי חנניא אמר
 כדפי' חורא רחלליה עור

מיפלגי רבי סבר אין תנאי
בחליצה ורבנן סברי יש תנאי
בחליצה והכא בתנאי כפול
וכיון שלא קיימו אין כאן